

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha ve věci

žalobce: **M. B.**, nar. X
bytem X
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Úřad městské části Praha 6**
sídlem Československé armády 23, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal určení nezákonnosti zásahu, kterého se měl dopustit Úřad městské části Praha 6 (dále jen „žalovaný“) tím, že žalobci bezodkladně nevrátil částku 500 Kč, čímž porušil ust. § 125h odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“).
2. V žalobě nejprve žalobce popsal skutkové okolnosti posuzované věci, a uvedl, že výzvou ze dne 8.2. 2018, sp. zn. MCP6 025490/2018//7524, č.j. MCP6 030393/2018 byl vyzván podle § 125h silničního zákona k uhrazení částky 500 Kč na účet. Výzva byla žalobci doručena dne 4.3.2018, žalobce určenou částku uhradil až 20.3.2018, tedy 16. den po doručení výzvy k úhradě.
3. Žalobce upozorňuje, že podle § 125h odst. 7 silničního zákona obecní úřad částku, uhrazenou po splatnosti, bezodkladně vrátí provozovateli vozidla. V daném případě však žalovaný zaplacenou částku vrátil žalobci až dne 10.1.2019. Dle žalobce „bezodkladně“ znamená lhůtu kratší než 30 dnů, což je obecná lhůta k vydání rozhodnutí, jež je nesporně daleko náročnějším úkonem než pouhé vrácení finančních prostředků.
4. Podanou žalobou se žalobce domáhá deklarace nezákonnosti zásahu, k němuž dále uvádí, že spočívá v neoprávněném a nepřiměřeně dlouhém zadržování finančních prostředků. Posuzovaný zásah žalobce krátil na veřejném subjektivním právu vlastnit majetek podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). V důsledku takového zásahu nemohl žalobce po dobu cca 10 měsíců nakládat s částkou ve výši 500 Kč.
5. Žalobce zdůraznil, že proti tomuto zásahu musí být poskytnuta soudní ochrana a že bylo zasaženo přímo do práv žalobce, protože on byl k zaplacení částky vyzván, on ji zaplatil a jemu měla být vrácena.
6. Závěrem žalobce doplňuje, že žalobu podává z důvodu, aby mohl následně žádat k náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb., a jednak proto, že mu jistou satisfakci poskytne již soudní výrok, kterým bude žalobě vyhověno. Žaloba má navíc i značný přesah, neboť v případě, že jí bude vyhověno, vyvaruje se nejspíš žalovaný stejného pochybení nejen vůči žalobci, ale i dalším osobám.
7. Žalobce považuje žalobu za včasnou, neboť byla podána do dvou měsíců poté, co se dozvěděl o nezákonném zásahu a též ve lhůtě dvou měsíců od okamžiku, kdy byl tento trvající zásah ukončen. O nezákonném zadržování určené částky se žalobce dozvěděl teprve poté, co žalovaný dne 10.1.2019 určenou částku vrátil.

8. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud prohlásil za nezákonný zásah spočívající v tom, že žalovaný žalobci bezodkladně nevrátil částku ve výši 500 Kč uhrazenou opožděně dne 20.3.2018 pod VS 4997016364, ale vrátil ji až dne 10.1.2019.
9. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobci byla zásilka - výzva k úhradě pokuty – uložena na poště dne 22.2.2018, fikce doručení nastala dne 5.3.2018. Žalobce pokutu zaplatil dne 20.3.2018, tedy byla pokuta uhrazena včas a nikoli až po splatnosti. Žalobce pokutu uhradil dobrovolně, čímž se přestupek odložil. Není proto patrné, proč po roce argumentuje nezákonným zásahem. K žádnému zásahu do práv žalobce nedošlo. Žalovaný částku vyplatil obratem na základě výzvy žalobce, neboť byl veden snahou předejít jakýmkoli sporům.
10. U jednání soudu zástupce žalobce setrval na všech důvodech, které vedly žalobce k podání žaloby, a zástupce žalovaného odkázal na stanovisko, které již uvedl v písemném vyjádření.
11. Ze správního spisu zjistil soud skutkový stav, který je shodný s tím, jak jej popsal žalovaný ve svém vyjádření.
12. Městský soud v Praze vycházel při posouzení důvodnosti podané žaloby z pojmového vymezení nezákonného zásahu obsaženého v § 82 zákona č. 150/2002 Sb. – soudního řádu správního v platném znění (dále jen s. ř. s.), podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
13. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
14. Podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
15. Z citovaného ustanovení vyplývají konkrétní podmínky, které musí být naplněny, má-li soud rozhodnout, že je zásah správního orgánu nezákonný. Jedná se o tyto podmínky: 1) žalobce byl přímo; 2) zkrácen na svých právech; 3) nezákonným; 4) zásahem, pokynem nebo donucením (tj. zásahem) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím; 5) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. Současně má-li soud zakázat správnímu orgánu, aby v porušování práva pokračoval, musí být splněna ještě další podmínka, a to, že takovýto zásah v době rozhodování trvá nebo hrozí jeho opakování. Uvedené podmínky musí být splněny kumulativně (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, sp. zn. 2 Aps 1/2005).
16. Městský soud před posouzením důvodnosti podané žaloby považuje za nutné předeslat, že neshledal důvod, pro který by měl vyhovět požadavku zástupce žalobce vzneseného při jednání soudu, aby v případě, že soud dospěje k odlišnému názoru ohledně nezákonného zásahu, tento názor žalobci v rámci předvídatelnosti předestřel. Soud má

za to, že nejsou splněny podmínky pro to, aby žalobce před vyhlášením rozsudku poučoval o tom, jakým způsobem bude hodnotit podanou žalobu. Neměl totiž žádné pochybnosti o tom, že se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem, ani o tom, v čem žalobce nezákonný zásah spatřuje. Podstatné tedy je, že žaloba splňovala náležitosti § 37 odst. 3 a § 84 odst. 3 s. ř. s. a bylo pouze na soudu, aby posoudil, zda podaná žaloba je či není důvodná. Soud přitom poukazuje na to, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem představuje samostatný typ řízení, oddělený od systému civilního soudnictví, a řídící se vlastním procesním předpisem, kterým je soudní řád správní. Použití občanského soudního řádu na základě § 64 s. ř. s. je třeba považovat za výjimečné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.9.2013, čj. 8 As 114/2012 - 57).

17. Z podané žaloby je patrné, že žalobce nezákonný zásah spatřuje v tom, že žalovaný žalobci bezodkladně nevrátil částku ve výši 500 Kč uhrazenou opožděně dne 20.3.2018 pod VS 4997016364, ale vrátil ji až dne 10.1.2019.
18. Žalobce se domáhá vyslovení nezákonnosti postupu žalovaného, která podle něj spočívá v tom, že mu žalovaný nevrátil bezodkladně opožděně zaplacenou částku. Žalobce se dovolává porušení ustanovení § 125h silničního zákona, ze kterého vyplývá, že je-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, obecní úřad ji bezodkladně vrátí provozovateli vozidla.
19. Z citovaného ustanovení je ale patrné, že aby správnímu orgánu vznikla povinnost bezodkladně vrátit provozovateli vozidla určenou částku, musela by být splněna podmínka, a to že provozovatel vozidla, tedy žalobce, předmětnou částku uhradil opožděně. Taková situace ale v projednávané věci nenastala a není vůbec patrné, jak žalobce k závěru o povinnosti žalovaného vrátit zaplacenou částku dospěl.
20. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobci byla zásilka - výzva k úhradě pokuty - uložena na poště dne 22.2.2018. Fikce doručení nastala dne 5.3.2018, neboť poslední den desetidenní lhůty připadl na neděli a v souladu se zákonnou úpravou počítání lhůt podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu je proto posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den, tedy pondělí 5.3.2018. Shodný názor ohledně počítání lhůt v případě doručování tzv. fikcí zaujal i Ústavní soud v nálezu ze dne 1.10.2014, sp. zn. IV. ÚS 2026/14, když dovodil, že i v tomto případě je nutno respektovat kogentní zákonnou úpravu počítání lhůt podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu.
21. Dnem 5.3.2018 tedy započala běžet lhůta pro zaplacení pokuty, která byla stanovena ve výzvě tak, že pokuta měla být uhrazena nejpozději do 15 dne ode dne doručení výzvy, tedy do 20.3.2018. Žalobce pokutu zaplatil poslední den této lhůty, tedy dne 20.3.2018. Z uvedeného je patrné, že pokuta byla uhrazena ve stanovené lhůtě, tedy včas a nikoli až po dnu splatnosti, jak tvrdí žalobce. Ze správního spisu je patrné, že žalovaný vzhledem k tomu, že žalobce pokutu uhradil ve stanovené lhůtě, přestupek odložil a usnesení o odložení nabylo právní moci dne 24.6.2018.
22. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žalovanému nevznikla vůbec žádná povinnost vrátit žalobci zaplacenou částku, natož bezodkladně, neboť žalovaný žádné finanční prostředky žalobce nezadržoval neoprávněně. Žalovaný tedy postupoval zcela

v souladu se zákonem a není proto splněna žádná z podmínek, za kterých by bylo možné dospět k závěru o nezákonnosti postupu žalovaného, neboť žalobce nebyl vůbec postupem žalovaného zkrácen na svých právech a ze strany žalovaného nedošlo k žádnému nezákonnému zásahu vůči žalobci.

23. Pokud žalovaný žalobci předmětnou částku vrátil, nelze z tohoto úkonu v žádném případě dovozovat jakési přiznání porušení zákona, neboť jak již soud uvedl, částka 500 Kč byla zaplacená ve lhůtě a v důsledku toho byl přestupek odložen. Ze správního spisu je ale patrné, že se žalobce překvapivě po uplynutí téměř deseti měsíců od zaplacení pokuty začal domáhat jejího vrácení. Správní orgán tedy částku 500 Kč žalobci vrátil, avšak nikoli v důsledku porušení zákona, ale, jak sám uvedl, proto, aby předešel jakýmkoli sporům. Posouzení správnosti postupu žalovaného, ani důvodů, které jej k vrácení částky 500 Kč vedly, není předmětem tohoto řízení. Soud znovu pouze pro úplnost uvádí, že částka 500 Kč byla zaplacená řádně a ve lhůtě, a proto ji správní orgán neměl žalobci vracet, a to ani na výzvu.
24. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
25. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jejich běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. listopadu 2019

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu